

СИЛАБУС ДИСЦИПЛІНИ «ПРОПЕДЕВТИКА ПЕДІАТРІЇ»

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Назва факультету	Медичний № 2
Освітня програма (галузь, спеціальність, рівень вищої освіти, форма навчання)	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 222 «Медицина», другий (магістерський) рівень вищої освіти, денна форма навчання
Навчальний рік	2023 - 2024
Назва дисципліни, код (електронна адреса на сайті ЛНМУ імені Данила Галицького)	Пропедевтика педіатрії, ОК 21.1 kaf_pedpropaedeutic@meduniv.lviv.ua
Кафедра (назва, адреса, телефон, e-mail)	Кафедра пропедевтики педіатрії та медичної генетики Адреса: 79008, м. Львів, вул. М. Лисенка, 31а Телефон: +38 (032) 260-01-88 e-mail: kaf_pedpropaedeutic@meduniv.lviv.ua
Керівник кафедри (контактний e-mail)	Проф. Личковська О.Л. e-mail: Lychkovska_Olena@meduniv.lviv.ua
Рік навчання (рік, на якому реалізується вивчення дисципліни)	Третій
Семестр (семестр, у якому реалізується вивчення дисципліни)	V – VI семестри
Тип дисципліни/модулю (обов'язкова/ вибіркова)	Обов'язкова
Викладачі (імена, прізвища, наукові ступені і звання викладачів, які викладають дисципліну, контактний e-mail)	Личковська О.Л., д. мед. наук, професор Lychkovska_Olena@meduniv.lviv.ua Кеч Н.Р., д. мед. наук, професор Kech_Nataliya@meduniv.lviv.ua Лук'яненко Н.С., д. мед. наук, доцент Lukianenko_Nataliya@meduniv.lviv.ua Кулачківська І.Ю., канд. мед. наук, доцент Kulachkovska_Iryna@meduniv.lviv.ua Садова О.М., канд. мед. наук, доцент Sadova_Oresta@meduniv.lviv.ua Авраменко І.Ю., канд. мед. наук, доцент Avramenko_Iryna@meduniv.lviv.ua Дац-Опока М.І., канд. мед. наук, доцент Dats-Opoka_Marta@meduniv.lviv.ua Косминіна Н.С., канд. мед. наук kosmylnina_nelya@meduniv.lviv.ua Живко Л.Я. andrij_koval@ukr.net
Erasmus так/ні (доступність дисципліни для студентів у рамках програми Erasmus+)	ні
Особа, відповідальна за силабус (особа, якій слід надавати коментарі стосовно силабуса, контактний e-mail)	Доц. Кулачківська І.Ю. Kulachkovska_Iryna@meduniv.lviv.ua
Кількість кредитів ECTS	5
Кількість годин:	150
загальна	14
лекції	62
практичні заняття	74
самостійна робота студентів	
Мови навчання	Українська, англійська
Інформація про консультації	Протягом семестрів згідно графіка, з 15.30 до 17.00

Адреса, телефон та регламент роботи клінічної бази	Адреса: 79008, м. Львів, вул. М. Лисенка, 31а Телефон: +38 (032) 260-01-88
--	---

2. КОРОТКА АНОТАЦІЯ ДО ДИСЦИПЛІНИ

При вивченні дисципліни «Пропедевтика педіатрії» студенти знайомляться з основними закономірностями фізичного та нервово-психічного розвитку дітей різних вікових груп, віковими анатомо-фізіологічними особливостями дитячого організму, опановують методику об'єктивно обстеження дитини. Своєрідність викладання пропедевтики педіатрії полягає в тому, що саме з цього предмету розпочинається вивчення педіатрії як науки про здорову і хвору дитину, причому пропедевтика педіатрії є не тільки вступом до клінічної педіатрії, але й ланкою, що зв'язує викладання теоретичних і клінічних дисциплін.

Програму навчальної дисципліни «Пропедевтика педіатрії» розроблено з урахуванням сучасних тенденцій в умовах формування нових соціально-економічних відносин у суспільстві, на основі системного погляду на сучасні тенденції медицини. Змістовно програма спрямована на здобуття студентами знань у галузі педіатрії та формування уявлення про семіотику синдромів ураження різних систем та найбільш поширених захворювань дитячого організму, а також принципів раціонального вигодовування та харчування здорових дітей раннього віку.

3. МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: закладення основ вивчення студентами педіатрії та інших клінічних дисциплін, формування уміння застосовувати знання з пропедевтики педіатрії в процесі подальшого навчання та у професійній діяльності; закладення основ здорового способу життя та профілактики порушення функцій організму у процесі життєдіяльності, опанування студентом основних прийомів професійної діяльності на основі глибокого знання та розуміння особливостей функціонування організму хворої дитини з дотриманням принципів медичної етики та деонтології.

Завдання вивчення дисципліни «Пропедевтика педіатрії» вирізняють те, що студент повинен знати і вміти при вивченні дисципліни.

В результаті вивчення дисципліни «Пропедевтика педіатрії» студент повинен знати:

- основні закономірності фізичного та нервово-психічного розвитку дітей різних вікових груп;
- клінічне значення вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму;
- принципи раціонального вигодовування та харчування здорових дітей раннього віку;
- семіотику синдромів ураження різних систем та найбільш поширених захворювань дитячого організму.

В результаті вивчення дисципліни «Пропедевтика педіатрії» студент повинен вміти:

- робити висновок про фізичний та нервово-психічний розвиток дітей різного віку.
- проводити клінічне обстеження та інструментальне дослідження різних органів та систем у здорових і хворих дітей.
- аналізувати вікові особливості функцій організму.
- інтерпретувати стан систем організму дитини
- виділяти провідний клінічний симптом або синдром, встановлювати найбільш вірогідний або синдромальний діагноз захворювання.
- розраховувати та складати добовий раціон харчування для дітей раннього віку.
- коректувати раціон харчування дітей старших одного року.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє вивчення навчальної дисципліни «Пропедевтика педіатрії». Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами компетентностей:

- *інтегральна:*

Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

- *загальні:*

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК1).
2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК2).
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК3).
4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності (ЗК4).
5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації (ЗК5).
6. Здатність приймати обґрунтовані рішення (ЗК6).
7. Здатність працювати в команді (ЗК7).
8. Здатність до міжособистісної взаємодії (ЗК8).
9. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології (ЗК10).
10. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел (ЗК11).
11. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків (ЗК12).
12. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем (ЗК13).
13. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (ЗК14).
14. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і

суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя (ЗК15)

- спеціальні (фахові, предметні):

1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані (СК1).
2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів (СК2).
3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання (СК3).
4. Здатність до визначення необхідного режиму навчання, праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань (СК4).
5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань (СК5).
6. Здатність до діагностування невідкладних станів (СК7).
7. Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються (СК21).
8. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами (СК24).

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця відповідності визначених освітньо-професійною програмою компетентностей дескрипторам НРК

№	Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.					
Загальні компетентності					
1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання.	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти придбати сучасні знання.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання.	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.	Зрозуміло і недвозначно донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців та нефахівців.	Відповідати за прийняття рішень у складних умовах
4	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності.	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації.	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність своєчасне використання методів саморегуляції
6	Здатність	Знати тактики та	Вміти приймати	Використовувати	Нести відповідальність

	приймати обґрунтовані рішення	стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки.	обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи.	стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	за вибір та тактику способу комунікації.
7	Здатність працювати в команді	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки.	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи.	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації.
8	Навички міжособистісної взаємодії	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації.
10	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій	Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності.	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності.	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел	Мати глибокі знання в галузі інформаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності.	Вміти використовувати інформаційні технології у професійній галузі. Вміти знаходити та використовувати інформацію з різних джерел	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності.	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань.	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконанні обов'язків.	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків.	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань.
13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем	Знати соціальні та громадянські права та обов'язки в контексті гендерних проблем.	Формувати свою громадянську позицію, вміти діяти відповідно до неї.	Здатність донести свою громадянську та соціальну позицію.	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність.
14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського	Знати свої соціальні та громадянські права та обов'язки.	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї.	Здатність донести свою громадянську та соціальну позицію.	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність.

	(вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні				
15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя	Знати основи етики і деонтології Знати історію та закономірності розвитку предметної області Знати основи здорового способу життя	Вміти застосовувати етичні та деонтологічні норми і принципи у професійній діяльності. Вміти активно пропагувати основи здорового способу життя в професійній діяльності	Здатність донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	Нести відповідальність щодо виконання етичних та деонтологічних норм і принципів у професійній діяльності

Спеціальні компетентності

1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати методики та стандартні схеми опитування та фізикального обстеження пацієнта. Знати методики оцінювання стану внутрішньоутробного розвитку плоду. Знати етапи та методи обстеження психомоторного та фізичного розвитку дитини.	Вміти провести бесіду з пацієнтом (у т.ч з дитиною), на підставі алгоритмів та стандартів, використовуючи стандартні методики провести фізикальне обстеження пацієнта. Вміти обстежити нервово-психічний та фізичний розвиток дитини. Вміти оцінити стан здоров'я людини (у т.ч. дитини)..	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом. Вносити інформацію про стан здоров'я дитини до відповідної медичної документації	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування огляду, пальпації, перкусії органів та систем та за своєчасне оцінювання стану: здоров'я людини, психомоторного та фізичного розвитку дитини та внутрішньоутробного розвитку плоду та за прийняття відповідних заходів
2.	Здатність до визначення необхідного	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи,	Вміти аналізувати результати лабораторних та	Обґрунтовано призначати та оцінювати	Нести відповідальність за правильне і своєчасне оцінювання

	переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	знати принципи лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	інструментальних досліджень та на їх підставі оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	результати лабораторних та інструментальних досліджень	інформації щодо результатів лабораторних та інструментальних досліджень в умовах закладу охорони здоров'я,
3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати алгоритм діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • виділити та зафіксувати провідний клінічний симптом або синдром; • встановити найбільш вірогідний синдромний діагноз захворювання • призначити лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого • здійснювати диференціальну діагностику захворювань 	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/стаціонарного хворого тощо).	Дотримуючись етичних та юридичних норм, нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
4	Здатність до визначення необхідного режиму навчання, праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи; етичні та юридичні норми; алгоритми та стандартні схеми визначення режиму навчання, праці та відпочинку при лікуванні, на підставі попереднього та клінічного діагнозу захворювання (за списком 2)	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, шляхом прийняття обґрунтованого рішення необхідний режим навчання, праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2)	Формувати та донести до пацієнта та фахівців висновки щодо необхідного режиму навчання, праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2)	Нести відповідальність за обґрунтованість призначення режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2)
5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи; алгоритми та стандартні схеми призначення харчування при лікуванні захворювань (за списком 2)	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, характер харчування при лікуванні захворювань (за списком 2)	Формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки щодо харчування при лікуванні захворювання (за списком 2)	Нести відповідальність за обґрунтованість визначення харчування при лікуванні захворювання (за списком 2)
7	Здатність до діагностування невідкладних станів	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, стандартні методики обстеження людини, дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації	Вміти, в умовах нестачі інформації, використовуючи стандартні методики, шляхом прийняття обґрунтованого рішення оцінити стан людини, дитини та	За будь-яких обставин, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану людини,	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів

			визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого / постраждалого)	дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану людини; заповнити відповідні медичні документи	
21	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, захворювання, їх клінічні прояви, методи профілактики.	Вміти провести бесіду про стан здоров'я з пацієнтом (у т.ч з дитиною) Вміти сформувати прихильність пацієнта (у т.ч. дитини) до дотримання призначеного лікування, режиму, дієти.	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом	Нести відповідальність за якісний збір інформації на підставі співбесіди та за вибір тактики опитування
24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами	Знати основи етики і деонтології	Вміти застосовувати етичні та деонтологічні норми і принципи у професійній діяльності	Здатність коректно донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	Нести відповідальність щодо виконання етичних та деонтологічних норм і принципів у професійній діяльності

4. ПРЕРЕКВІЗИТИ ДИСЦИПЛІНИ

Вивчення дисципліни «Пропедевтика педіатрії» передбачено на III курсі у V та VI семестрах, коли студентом набуті відповідні знання з основних базових дисциплін: медичної біології, медичної та біологічної фізики, анатомії та фізіології людини, біоорганічної та біологічної хімії, з якими інтегрується програма навчальної дисципліни.

Назва дисциплін	Отримані знання та навички
Біологія	Знання про періодизацію онтогенезу. Вміння скласти родовід
Біофізика	Знання про принципи електрокардіографії, фонокардіографії, ехокардіографії, спірографії
Нормальна анатомія	Знання про пропорції частин тіла у дітей у різні періоди дитинства, особливості анатомічної будови систем і органів дитини.
Гістологія	Знання етапів закладки, антенатального формування та гістологічних особливостей органів і систем дитини.
Біологічна хімія	Знання про біологічну роль білків, жирів, вуглеводів, вітамінів, їх обмін в організмі.
Нормальна фізіологія.	Знання закономірностей дозрівання та особливостей функцій органів і систем дитини
Патологічна фізіологія.	Вміння оцінити дані результатів лабораторно-інструментальних методів обстеження дитини.
Догляд за хворими (практика)	Знання принципів догляду за дітьми з захворюваннями органів і систем, техніки годування дитини грудьми, з пляшечки та з ложечки
Пропедевтика терапії	Вміння зібрати анамнез, провести аналіз отриманих даних та записати в протокол; здійснити антропометричні дослідження. Навички пальпації, перкусії, аускульту

5. ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідність визначених стандартом результатів навчання та компетентностей

Результат навчання	Код програмного результату навчання	Код компетентності
Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності	ПР-1	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК4, ЗК5, ЗК6, ЗК7, ЗК8, ЗК10, ЗК11, ЗК12, ЗК13, ЗК14, ЗК15
Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері	ПР-2	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК4, ЗК5, ЗК6, ЗК7, ЗК8,

охорони здоров'я.		ЗК10, ЗК11, ЗК12, ЗК13, ЗК14, ЗК15
Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем	ПР-3	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК4, ЗК5, ЗК6, ЗК7, ЗК8, ЗК10, ЗК11, ЗК12, ЗК13, ЗК14, ЗК15
Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2)	ПР-4	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6, ЗК7, ЗК8; СК1, СК2, СК3, СК7, СК24
Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта	ПР-5	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6, ЗК7, ЗК8; СК1, СК2, СК24
Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).	ПР-7	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6; СК2
Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу	ПР-8	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6; СК1, СК2, СК3, СК7
Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.	ПР-12	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6; СК1, СК2, СК7, СК24
Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організувати проведення профілактичних щеплень за календарем	ПР-13	ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6, ЗК15; СК1, СК4, СК5, СК21
Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію	ПР-21	ЗК10, ЗК11
Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців	ПР-25	СК21

Список результатів навчання

Код результату навчання	Зміст результату навчання	Посилання на код матриці компетентностей
Зн-1	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати методики та стандартні схеми опитування та фізикального обстеження пацієнта. Знати методики оцінювання стану внутрішньоутробного розвитку плоду. Знати етапи та методи обстеження психомоторного та фізичного розвитку дитини	ПР-4, ПР-5, ПР-8, ПР-12, ПР-13
Ум-1	Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез хвороби, анамнез життя, в умовах закладу охорони здоров'я або за місцем перебування хворої дитини, використовуючи результати співбесіди з дитиною, її батьками чи законними представниками за стандартною схемою опитування. За будь-яких обставин (в закладі охорони здоров'я або за місцем перебування хворої дитини), використовуючи знання про дитячий організм, органи та системи, за певними алгоритмами: <ul style="list-style-type: none"> • збирати інформацію про загальний стан дитини (свідомість, конституція) та зовнішній вигляд (огляд шкіри, підшкірного жирового шару, пальпація лімфатичних вузлів, щитовидної та молочних залоз); • оцінювати нервово-психічний та фізичний розвиток дитини; • обстежувати стан серцево-судинної системи (огляд та пальпація ділянки серця) 	ПР-4, ПР-5, ПР-8, ПР-12, ПР-13

	<p>та поверхневих судин, визначення перкуторних меж серця та судин, аускультация серця та судин);</p> <ul style="list-style-type: none"> • обстежувати стан органів дихання (огляд грудної клітки та верхніх дихальних шляхів, пальпація грудної клітки, перкусія та аускультация легенів); • обстежувати стан органів черевної порожнини (огляд живота, пальпація та перкусія кишок, шлунку, печінки, селезінки, пальпація підшлункової залози, нирок, органів малого тазу, пальцеве дослідження прямої кишки); • обстежувати стан кістково-м'язового апарату (огляд та пальпація); • обстежувати стан нервової системи; • обстежувати стан сечостатевої системи. 	
К-1	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом. Вносити інформацію про стан здоров'я дитини до відповідної медичної документації	ПР-4, ПР-5, ПР-8, ПР-12, ПР-13
АВ-1	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування огляду, пальпації, перкусії органів та систем та за своєчасне оцінювання стану: здоров'я людини, психомоторного та фізичного розвитку дитини та внутрішньоутробного розвитку плоду та за прийняття відповідних заходів	ПР-4, ПР-5, ПР-8, ПР-12, ПР-13
Зн-2	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати принципи лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	ПР-4, ПР-5, ПР-7, ПР-8, ПР-12
Ум-2	Вміти оцінити інформацію щодо діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я, використовуючи знання про дитину, її органи та системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень	ПР-4, ПР-5, ПР-7, ПР-8, ПР-12
К-2	Отримувати необхідну інформацію та використовувати її для визначення діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я	ПР-4, ПР-5, ПР-7, ПР-8, ПР-12
АВ-2	Нести відповідальність за правильне і своєчасне оцінювання інформації щодо результатів лабораторних та інструментальних досліджень в умовах закладу охорони здоров'я,	ПР-4, ПР-5, ПР-7, ПР-8, ПР-12
Зн-3	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати алгоритм діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я	ПР-4, ПР-8
Ум-3.1	В умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу та серед прикріпленого населення вміти: <ul style="list-style-type: none"> • виділити та зафіксувати провідний клінічний симптом або синдром шляхом прийняття обґрунтованого рішення, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані фізикального обстеження хворого, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм. • встановити найбільш вірогідний або синдромальний діагноз захворювання шляхом прийняття обґрунтованого рішення, за допомогою співставлення з стандартами, використовуючи попередні дані анамнезу хворого та дані огляду хворого, на основі провідного клінічного симптому або синдрому, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм. 	ПР-4, ПР-8
Ум-3.2	В умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу призначити лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі найбільш вірогідного або синдромального діагнозу, за стандартними схемами, використовуючи знання про дитину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.	
К-3	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/ стаціонарного хворого тощо).	ПР-4, ПР-8
АВ-3	Дотримуючись етичних та юридичних норм, нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу захворювання	ПР-4, ПР-8
Зн-4	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи; етичні та юридичні норми; алгоритми та стандартні схеми визначення режиму навчання, праці та відпочинку при лікуванні, на підставі попереднього та клінічного діагнозу захворювання (за списком 2)	ПР-13
Ум-4	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, шляхом прийняття обґрунтованого рішення необхідний режим навчання, праці	ПР-13

	та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2)	
К-4	Формувати та донести до пацієнта та фахівців висновки щодо необхідного режиму навчання, праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2)	ПР-13
АВ-4	Нести відповідальність за обґрунтованість призначення режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2)	ПР-13
Зн-5	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи; алгоритми та стандартні схеми призначення харчування при лікуванні захворювань (за списком 2)	ПР-13
Ум-5	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, характер харчування при лікуванні захворювань (за списком 2)	ПР-13
К-5	Формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки щодо харчування при лікуванні захворювання (за списком 2)	ПР-13
АВ-5	Нести відповідальність за обґрунтованість визначення харчування при лікуванні захворювання (за списком 2)	ПР-13
Зн-7	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, стандартні методики обстеження людини, дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації	ПР-4, ПР-8, ПР-12
Ум-7	Вміти, в умовах нестачі інформації, використовуючи стандартні методики, шляхом прийняття обґрунтованого рішення оцінити стан людини, дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого / постраждалого)	ПР-4, ПР-8, ПР-12
К-7	За будь-яких обставин, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану людини, дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану людини; заповнити відповідні медичні документи	ПР-4, ПР-8, ПР-12
АВ-7	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів	ПР-4, ПР-8, ПР-12
Зн-21	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, захворювання, їх клінічні прояви, методи профілактики	ПР-13, ПР-25
Ум-21	Вміти провести бесіду про стан здоров'я з пацієнтом (у т.ч з дитиною) Вміти сформулювати прихильність пацієнта (у т.ч. дитини) до дотримання призначеного лікування, режиму, дієти.	ПР-13, ПР-25
К-21	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом	ПР-13, ПР-25
АВ-21	Нести відповідальність за якісний збір інформації на підставі співбесіди та за вибір тактики опитування	ПР-13, ПР-25
Зн-24	Знати основи етики і деонтології	ПР-4, ПР-5, ПР-12
Ум-24	Вміти застосовувати етичні та деонтологічні норми і принципи у професійній діяльності	ПР-4, ПР-5, ПР-12
К-24	Здатність коректно донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	ПР-4, ПР-5, ПР-12
АВ-24	Нести відповідальність щодо виконання етичних та деонтологічних норм і принципів у професійній діяльності	ПР-4, ПР-5, ПР-12

6. ФОРМАТ І ОБСЯГ ДИСЦИПЛІНИ

Формат навчання	Очна	
Вид занять	Кількість годин	Кількість груп
лекції	14	46, з них 11 груп англомовних студентів
практичні	62	
семінари	-	
самостійні	74	

7. ТЕМАТИКА ТА ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

Код виду занять	Тема	Зміст навчання	Код результату навчання	Викладач
Л-1	Фізичний та нервово-психічний розвиток дітей різних вікових груп. Принцип і методи оцінки фізичного розвитку дітей.	Поняття про фізичний розвиток, значення його оцінки. Поняття про акселерацію розвитку дітей, основні гіпотези і механізми акселерації. Методи антропометрії. Методи оцінки фізичного розвитку дітей. Семіотика	Зн-1 К-1 АВ-1 Зн-2 К-2	Доц. Лук'яненко Н.С. Доц. Кулачковська

	Оцінка нервово-психічного розвитку дитини в контексті дозрівання нервової системи. Семіотика порушень фізичного, нервово-психічного розвитку та основних захворювань нервової системи дітей.	порушень фізичного розвитку дітей. Фізичне виховання. Поняття про нервово-психічний розвиток дітей, його особливості в різні періоди дитячого віку. Режим дня для дітей різного віку. Типи вищої нервової діяльності і фазові стани у дітей та їх значення для виховання. Оцінка психомоторного розвитку дітей. Семіотика порушень нервово-психічного розвитку дітей Особливості оцінки нервово-психічного розвитку новонародженого. Елементи нервово-психічного виховання дітей раннього віку. Анатомо-фізіологічні особливості нервової системи у дітей. Порушення ембріогенезу як основа природжених аномалій розвитку нервової системи. Семіотика основних захворювань нервової системи у дітей (гідроцефалія, менінгіт, енцефаліт, дитячий церебральний параліч та ін.).	AB-2 Зн-3 К-3 AB-3	І.Ю.
Л-2	Анатомо-фізіологічні особливості та семіотика ураження шкіри, її похідних та підшкірної жирової клітковини у дітей. Анатомо-фізіологічні особливості кістково-м'язової системи у дітей. Семіотика уражень і захворювань кістково-м'язової системи.	Морфологічні і функціональні особливості шкіри та її похідних у дітей. Особливості будови підшкірної клітковини. Загальна семіотика основних її змін. Семіотика захворювань шкіри і уражень підшкірної клітковини. Анатомо-фізіологічні особливості кістково-м'язової системи у дітей. Методика дослідження кісткової і м'язової систем. Семіотика уражень і захворювань кістково-м'язової системи.	Зн-1 К-1 AB-1 Зн-2 К-2 AB-2 Зн-3 К-3 AB-3	Доц. Дац-Опока М.І. Доц. Кулачковська І.Ю.
Л-3	Особливості ембріогенезу органів дихання і аномалії їх розвитку. Анатомо-фізіологічні особливості системи дихання у дітей. Семіотика уражень органів дихання у дітей. Синдроми основних захворювань дихальної системи у дітей. SARS-CoV-2 у дітей: клінічні прояви, невідкладна допомога, заходи, спрямовані на запобігання поширенню респіраторної хвороби COVID-19	Особливості ембріогенезу органів дихання і аномалії їх розвитку. Анатомо-фізіологічні особливості системи дихання у дітей. Топографічна та порівняльна перкусія легень у дітей: семіотика порушень. Порівняльна аускультация легень. Везикулярне, перильне, жорстке дихання. Семіотика уражень і основних захворювань органів дихання у дітей. Синдроми ущільнення легеневої тканини, бронхобструкції, накопичення рідини в плевральній порожнині, пневмотораксу, дихальних розладів, дихальної недостатності: основні клінічні прояви. SARS-CoV-2 у дітей: клінічні прояви, невідкладна допомога, заходи, спрямовані на запобігання поширенню респіраторної хвороби COVID-19. Лабораторно-інструментальні методи обстеження при захворюванні органів дихання. Спірографія.	Зн-1 К-1 AB-1 Зн-2 К-2 AB-2 Зн-3 К-3 AB-3 Зн-7 К-7 AB-7	Доц. Садова О.М.
Л-4	Ембріогенез серцево-судинної системи і вроджені аномалії серця та судин. Особливості кровообігу у внутрішньоутробному періоді. Анатомо-фізіологічні особливості серця і судин у дитячому віці. Клінічні ознаки ураження серцево-	Ембріогенез серцево-судинної системи і вроджені аномалії серця та судин. Кровообіг плоду. Анатомо-фізіологічні особливості серця і судин у дитячому віці. Семіотика уражень і основних захворювань серцево-судинної системи у дітей. Основні клінічні ознаки ураження серцево-судинної системи у дітей (ціаноз, брадикардія, тахікардія та ін.). Семіотика природжених і набутих захворювань серця і судин у дітей: основні клінічні синдроми. Ехокардіографія. Вікові особливості ЕКГ здорових дітей. Зміни	Зн-1 К-1 AB-1 Зн-2 К-2 AB-2 Зн-3 К-3 AB-3 Зн-7 К-7 AB-7	Доц. Авраменко І.Ю. Доц. Садова О.М.

	судинної системи у дітей. Семіотика природжених і набутих захворювань серця і судин у дітей.	ЕКГ при гіпертрофії камер серця, порушеннях провідності та ритму, при електролітних порушеннях.		
Л-5	Анатомо-фізіологічні особливості системи травлення у дітей. Семіотика уражень органів травлення. Синдроми при ураженні різних відділів травного каналу у дітей. Синдром “гострого живота”. Синдроми ураження печінки, жовчних шляхів та підшлункової залози.	Анатомо-фізіологічні особливості системи травлення у дітей. Основні симптоми захворювань органів травлення у дітей. Симптомокомплекси основних захворювань травної системи (пілороспазм, пілоростеноз, гастрит, виразкова хвороба, холецистит, дискінезія жовчних шляхів та ін.) у дітей. Основні синдроми захворювань органів травлення у дітей (синдром “гострого живота”, диспепсичний синдром, синдром ураження гастродуоденальної зони, синдроми ураження тонкої і товстої кишки, синдроми дискінезії жовчних шляхів, печінкової недостатності та ін.) у дітей. Додаткові методи дослідження (сонографія, ендоскопія, термографія).	Зн-1 К-1 АВ-1 Зн-2 К-2 АВ-2 Зн-3 К-3 АВ-3 Зн-7 К-7 АВ-7	Проф. Личковська О.Л. Доц. Кулачковська І.Ю.
Л-6	Ембріогенез видільної системи і вроджені аномалії нирок і сечовидільних шляхів. Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дитячому віці. Семіотика ураження видільної системи у дітей. Синдроми найбільш поширених захворювань сечової системи у дітей.	Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дітей. Короткі відомості про ембріогенез органів сечової системи як основи природжених аномалій. Семіотика мікроскопічних змін сечового осаду (протеїн-, еритроцит-, лейкоцит- і циліндрурія та ін.). Нефротичний та нефритичний синдроми. Дизурія. Синдром гострої і хронічної ниркової недостатності. Радіологічні методи дослідження	Зн-1 К-1 АВ-1 Зн-2 К-2 АВ-2 Зн-3 К-3 АВ-3 Зн-7 К-7 АВ-7	Доц. Кулачковська І.Ю.
Л-7	Вигодовування здорових дітей першого року життя. Переваги природного вигодовування немовлят. Правила і техніка введення прикорму. Причини переводу дитини на штучне і змішане вигодовування. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших від одного року	Переваги природного вигодовування немовлят. Значення годування грудьми для здоров'я дитини і матері. Кількісний і якісний склад материнського молока. Імунобіологічна роль материнського молока. Методи розрахунку добового об'єму їжі та режиму харчування. Правила і техніка вигодовування материнським молоком. Підгодовування (прикорм) і корекція харчування. Потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях. Режим і харчування жінки-годувальниці. Труднощі при годуванні грудьми. Профілактика гіпогалакції і маститу. Особливості вигодовування недоношених новонароджених. Поняття про “вільне вигодовування”, його форми і показання до призначення. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Гарантійне коров'яче молоко. Техніка штучного вигодовування і критерії оцінки його ефективності. Прикорм і корекція харчування при штучному вигодовуванні. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при штучному вигодовуванні. Молочні суміші, які застосовуються для догодовування. Схема змішаного вигодовування дітей першого року життя. Прикорм і корекція харчування. Потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та	Зн-1 К-1 АВ-1 Зн-21 К-21 АВ-21	Доц. Садова О.М.

		калоріях при змішаному вигодовуванні. Поняття про “вільне вигодовування”, його форми і показання до призначення. Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших одного року		
П-1	Періоди дитячого віку, їх характеристика і особливості. Специфіка обстеження важко хворих дітей з обмеженим прогнозом життя. Особливості використання морально-деонтологічних принципів в контексті невиліковного захворювання	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Збирати анамнез захворювання і життя. • Оцінювати особливості перебігу періодів дитячого віку у дітей. • Оцінювати загальний стан дитини • Знати характеристику інкурабельного пацієнта • Знати способи комунікації з невиліковним пацієнтом та його близькими <p>Періоди дитячого віку, їх характеристика. Особливості і методика збирання анамнезу у дітей. Методи клінічного об'єктивного обстеження здорових і хворих дітей. Загальний огляд здорових і хворих дітей. Критерії оцінки загального стану хворих дітей. Специфіка обстеження важко хворих дітей з обмеженим прогнозом життя. Особливості використання морально-деонтологічних принципів в контексті невиліковного захворювання.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-21 Ум-21 К-21 АВ-21 Зн-24 Ум-24 К-24 АВ-24	Проф. Личковська О.Л. Проф. Кеч Н.Р. Доц. Лук'яненко Н.С. Доц. Кулачковська І.Ю. Доц. Садова О.М. Доц. Авраменко І.Ю. Доц. Дац-Опока М.І. Ас. Косминіна Н.С.
П-2	Особливості періоду новонародженості.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Зробити висновок про стан новонародженої дитини. • Тракувати виявлені зміни у новонародженої дитини на основі знання анатомо-фізіологічних особливостей <p>Новонароджена дитина. Фізіологічні і перехідні стани в періоді новонародженості. Поняття про зрілість новонародженого. Ознаки недоношеності. Первинний туалет і патронаж новонародженого. Догляд за новонародженим. Особливості методики обстеження новонародженого. Санітарно-гігієнічний режим відділень новонароджених.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4	Ас. Живко Л.Я.
П-3	Фізичний розвиток дітей, антропометрія	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Вимірювати основні параметри тіла дитини (масу, зріст, окружності голови, грудей, стегна, гомілки, плеча). • Вирахувати антропометричні індекси. • Вирахувати належні показники фізичного розвитку за емпіричними формулами, сигмальними та центильними таблицями. <p>Поняття про фізичний розвиток, значення його оцінки. Поняття про акселерацію розвитку дітей, основні гіпотези і механізми акселерації. Методи антропометрії.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1	
П-4	Оцінка фізичного розвитку дітей. Семіотика порушення фізичного розвитку у дітей	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Оцінювати фізичний розвиток на основі отриманих даних. • Виявляти в анамнезі чинники, що впливають 	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2	

		на зміни фізичного розвитку. Методи оцінки фізичного розвитку дітей. Семіотика порушень фізичного розвитку дітей. Фізичне виховання.	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3 Зн-4, Ум-4 К-4, АВ-4 Зн-5, Ум-5 К-5, АВ-5 Зн-21 Ум-21 К-21, АВ-21
П-5	Оцінка нервово-психічного розвитку дітей. Семіотика порушення нервово-психічного розвитку дітей	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Знати основні критерії та показники психомоторного розвитку дітей різного віку. • Пояснювати особливості психомоторного розвитку новонароджених дітей, дитини 1-го року життя по місяцях, дітей переддошкільного, дошкільного, молодшого та старшого шкільного віку. • Оцінювати основні критерії та показники психомоторного розвитку дітей різного віку. • Оцінювати нервово-психічний розвиток дитини 1-го року життя по місяцях. • Оцінювати нервово-психічний розвиток дітей переддошкільного, дошкільного, молодшого та старшого шкільного віку. • Виявляти в анамнезі чинники, що впливають на зміни в психомоторному розвитку. <p>Поняття про нервово-психічний розвиток дітей, його особливості в різні періоди дитячого віку. Режим дня для дітей різного віку. Типи вищої нервової діяльності і фазові стани у дітей та їх значення для виховання. Особливості оцінки нервово-психічного розвитку новонародженого. Семіотика порушень нервово-психічного розвитку дітей. Елементи нервово-психічного виховання дітей раннього віку (розвиток емоцій, естетичне, моральне).</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4 Зн-5 Ум-5 К-5 АВ-5 Зн-21 Ум-21 К-21 АВ-21
П-6	Анатомо-фізіологічні особливості нервової системи у дітей. Методика клінічного неврологічного обстеження дітей.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Знати анатомо-фізіологічні особливості нервової системи у дітей різного віку. • Вміти вибрати з анамнезу дані, що відображають наявність у дитини ураження центральної та периферійної нервової системи. • Вміти досліджувати і оцінювати стан нервової системи у дітей різного віку. <p>Анатомо-фізіологічні особливості нервової системи у дітей. Порушення ембріогенезу як основа природжених аномалій розвитку нервової системи. Методика клінічного неврологічного обстеження дітей.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
П-7	Семіотика основних захворювань нервової системи у дітей. Особливості спинномозкової рідини у дітей та семіотика її змін при патології.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Вміти виділити основні симптоми і синдроми ураження нервової системи у дітей різного віку. • Інтерпретувати найбільш інформативні ознаки ураження нервової системи при об'єктивному і лабораторному дослідженні 	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2

		<p>хворого.</p> <p>Семіотика основних захворювань нервової системи у дітей (гідроцефалія, менінгіт, енцефаліт, дитячий церебральний параліч та ін.). Особливості спинномозкової рідини у дітей та семіотика її змін при патології (при гнійних та серозних менінгітах, гідроцефалії та ін.). Догляд за дітьми з патологією нервової системи.</p>	<p>АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-7 Ум-7 К-7 АВ-7</p>	
П-8	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження шкіри, підшкірної жирової клітковини у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Проводити об'єктивне дослідження шкіри, підшкірної жирової клітковини з урахуванням особливостей методики обстеження у дітей. ● Інтерпретувати отримані дані дослідження з врахуванням анатомо-фізіологічних особливостей організму дитини. <p>Морфологічні і функціональні особливості шкіри та її похідних у дітей. Особливості будови підшкірної жирової клітковини. Методика дослідження шкіри і підшкірної клітковини у дітей</p>	<p>Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1</p>	
П-9	Семіотика уражень шкіри, підшкірної жирової клітковини у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Виявляти ознаки захворювань шкіри, підшкірної основи з урахуванням особливостей методики обстеження у дітей. ● Призначати комплекс додаткових методів обстеження для з'ясування причини змін шкіри, її придатків та підшкірної клітковини у дітей. ● Проводити синдромальну діагностику дітей з патологією шкіри та кісткової системи. <p>Загальна семіотика основних її змін. Семіотика захворювань шкіри і уражень підшкірної клітковини.</p>	<p>Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3</p>	
П-10	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження, семіотика ураження кістково-м'язової системи у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Збирати анамнез, проводити об'єктивне обстеження кістково-м'язової системи у дітей. ● Призначати комплекс додаткових методів обстеження для з'ясування стану кістково-м'язової системи у дітей. ● Інтерпретувати отримані дані дослідження з врахуванням анатомо-фізіологічних особливостей організму дитини. <p>Анатомо-фізіологічні особливості кістково-м'язової системи у дітей. Методика дослідження кісткової і м'язової систем. Семіотика уражень і захворювань кістково-м'язової системи.</p>	<p>Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3</p>	
П-11	Анатомо-фізіологічні особливості системи дихання у дітей. Методика клінічного обстеження органів дихання у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Збирати анамнез у хворого з хворобою органів дихання. ● Проводити об'єктивне обстеження органів дихання з врахуванням вікових особливостей дитини. <p>Особливості ембріогенезу органів дихання і аномалії їх розвитку. Анатомо-фізіологічні</p>	<p>Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1</p>	

		особливості системи дихання у дітей. Методика клінічного обстеження органів дихання у дітей.	
П-12	Семіотика уражень і основних захворювань органів дихання у дітей.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Інтерпретувати отримані дані об'єктивного дослідження. • Аналізувати основні симптоми ураження органів дихання. <p>Семіотика скарг (кашель, задишка та ін.) Топографічна та порівняльна перкусія легень у дітей. Семіотика порушень. Порівняльна аускультация легень. Везикулярне, перильне, жорстке дихання. Семіотика уражень і основних захворювань органів дихання у дітей</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3
П-13	Основні синдроми ураження дихальної системи. SARS-CoV-2 у дітей: клінічні прояви, невідкладна допомога, заходи, спрямовані на запобігання поширенню респіраторної хвороби COVID-19. Лабораторні та інструментальні методи дослідження стану органів дихання дитячого організму. Рентгендіагностика основних захворювань органів дихання у дітей. Спірографія.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Аналізувати основні синдроми ураження органів дихання. • Призначати комплекс лабораторно-інструментальних методів обстеження при захворюванні органів дихання. <p>Синдроми ущільнення легеневої тканини, бронхобструкції, накопичення рідини в плевральній порожнині, пневмотораксу, дихальних розладів, дихальної недостатності: основні клінічні прояви. SARS-CoV-2 у дітей: клінічні прояви, невідкладна допомога, заходи, спрямовані на запобігання поширенню респіраторної хвороби COVID-19. Лабораторно-інструментальні методи обстеження при захворюванні органів дихання. Спірографія</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-7 Ум-7 К-7 АВ-7
П-14	Анатомо-фізіологічні особливості серця і судин у дитячому віці. Методика огляду, пальпації, перкусії та аускультация серцево-судинної системи у дітей.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Збирати анамнез у хворого з хворобою серцево-судинної системи. • Проводити об'єктивне обстеження серцево-судинної системи з врахуванням вікових особливостей дитини . <p>Ембріогенез серцево-судинної системи і вроджені аномалії серця та судин. Особливості кровообігу у внутрішньоутробному періоді. Анатомо-фізіологічні особливості серця і судин у дитячому віці. Методика огляду, пальпації серцево-судинної системи у дітей.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
П-15	Семіотика уражень і основних захворювань серцево-судинної системи у дітей.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Інтерпретувати отримані дані дослідження. • Аналізувати основні симптоми ураження серцево-судинної системи у дітей. <p>Семіотика уражень і основних захворювань серцево-судинної системи у дітей. Клінічні ознаки ураження серцево-судинної системи у дітей (ціаноз, брадикардія, тахікардія та ін.). Перкусія абсолютних та відносних меж серця у дітей, семіотика порушень. Правила аускультация серця у дітей. Тони серця.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3
П-16	Семіотика природжених і	<u>Конкретні цілі:</u>	Зн-1

	набутих захворювань серця і судин у дітей. ЕКГ здорових дітей різного віку. Зміни ЕКГ при основних захворюваннях серцево-судинної системи у дітей	<ul style="list-style-type: none"> ● Аналізувати основні синдроми ураження серцево-судинної системи у дітей. ● Призначати комплекс лабораторно-інструментальних методів обстеження при захворюваннях серцево-судинної системи у дітей. ● Знати покази до проведення ЕхоКГ ● Знати вікові особливості ЕКГ; ● Проводити аналіз ЕКГ дітей різного віку; ● Інтерпретувати отримані при аналізі ЕКГ дані; ● Знати зміни ЕКГ при основних захворюваннях серцево-судинної системи у дітей. <p>Семіотика природжених і набутих захворювань серця і судин у дітей: основні клінічні синдроми. Ехокардіографія. Вікові особливості ЕКГ здорових дітей. Зміни ЕКГ при гіпертрофії камер серця, порушеннях провідності та ритму, при електролітних порушеннях</p>	<p>Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-7 Ум-7 К-7 АВ-7</p>	
П-17	Анатомо-фізіологічні особливості і методика клінічного обстеження органів травлення (огляд, пальпація, перкусія, аускультация).	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Збирати анамнез у хворого з хворобою травної системи. ● Проводити об'єктивне дослідження органів травлення у дитини, інтерпретувати отримані дані. <p>Вікові анатомо-фізіологічні особливості системи травлення у дітей. Методика клінічного обстеження органів травлення (огляд, пальпація, перкусія, аускультация).</p>	<p>Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1</p>	
П-18	Семіотика уражень та основних захворювань органів травлення у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Аналізувати основні симптоми ураження травної системи у дітей. ● Інтерпретувати дані, отримані при обстеженні дитини з патологією травної системи. <p>Основні симптоми захворювань органів травлення у дітей. Симптомокомплекс основних захворювань травної системи (пілороспазм, пілоростеноз, гастрит, виразкова хвороба, холецистит, дискінезія жовчних шляхів та ін.) у дітей.</p>	<p>Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3</p>	
П-19	Основні синдроми захворювань травної системи. Лабораторні та інструментальні методи дослідження стану органів травлення у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Аналізувати основні синдроми ураження травної системи у дітей. ● Призначати лабораторно-інструментальні методи дослідження травної системи у дітей. <p>Синдроми захворювань органів травлення у дітей (синдром "гострого живота", диспепсичний синдром, синдром ураження гастроуденальної зони, синдроми ураження тонкої і товстої кишки, синдроми дискінезії жовчних шляхів, печінкової недостатності та ін.) у дітей. Додаткові методи дослідження (сонографія, ендоскопія, термографія).</p>	<p>Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2 Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3 Зн-7, Ум-7 К-7, АВ-7</p>	

П-20	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження системи виділення у дітей. Основні симптоми захворювань системи виділення у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Знати особливості будови і функціонування сечової системи дітей різного віку • Проводити клінічне обстеження хворої дитини і інтерпретувати стан органів сечовиділення. <p>Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дитячому віці. Короткі відомості про ембріогенез органів сечової системи як основи природжених аномалій. Методика обстеження і семіотика найбільш поширених захворювань сечової системи у дітей.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1	
П-21	Семіотика ураження системи виділення у дітей. Основні синдроми захворювань системи виділення.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Аналізувати основні симптоми та синдроми ураження видільної системи у дітей. • Призначати необхідний комплекс діагностичних заходів у хворого з патологією системи виділення <p>Семіотика найбільш поширених захворювань сечової системи у дітей. Лабораторні та інструментальні методи дослідження стану органів виділення у дітей. Правила і техніка взяття матеріалу для дослідження. Семіотика мікроскопічних змін сечового осаду (протеїн-, еритроцит-, лейкоцит- і циліндрурія та ін.). Нефротичний та нефритичний синдроми. Дизурія. Синдром гострої і хронічної ниркової недостатності. Радіологічні методи дослідження</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-7 Ум-7 К-7 АВ-7	
П-22	Особливості системи крові у дітей різних вікових груп. Методи клініко-лабораторного обстеження дітей з ураженням системи крові. Клініко-гематологічна семіотика основних синдромів та захворювань системи крові у дітей. Анатомо-фізіологічні особливості імунної системи, методика дослідження, семіотика дисфункції імунної системи у дітей.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Збирати анамнез і виявити дані, що вказують на зміни системи крові та імунної системи у дитини. • Проводити об'єктивне обстеження системи крові та імунної системи з урахуванням вікових особливостей. • Вирізняти клінічні ознаки захворювань крові, імунодефіцитних станів, виявляти провідні синдроми. • Інтерпретувати результати лабораторно-інструментальних методів дослідження. <p>Особливості системи крові у дітей різних вікових груп. Методи клініко-лабораторного обстеження дітей з ураженням системи крові. Клініко-гематологічна семіотика основних синдромів (анемічний, гемолітичний, геморагічний та ін.) та захворювань системи крові у дітей.</p> <p>Імунна система та особливості її функціонування у дітей. Поняття про імунодефіцити, класифікація та семіотика імунодефіцитних станів. Клініко-імунологічна семіотика ВІЛ-інфекції у дітей.</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-7 Ум-7 К-7 АВ-7	
П-23	Анатомо-фізіологічні особливості і методика обстеження ендокринних залоз у дітей. Семіотика синдромів гіпер- і	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Проводити суб'єктивне та об'єктивне обстеження органів ендокринної системи з урахуванням особливостей методики у дітей. 	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2	

	гіпофункції окремих ендокринних залоз та захворювань ендокринної системи у дітей.	<ul style="list-style-type: none"> ● Призначати необхідний комплекс діагностичних заходів у хворого з патологією ендокринної системи для уточнення патологічних змін. ● Інтерпретувати виявлені зміни в результаті обстеження дитини на основі знання анатомо-фізіологічних особливостей. ● Формувати комплексний синдромальний діагноз. <p>Анатомо-фізіологічні особливості ендокринної системи у дітей. Методика обстеження і дослідження функції окремих ендокринних залоз. Семіотика синдромів гіпер- і гіпофункції окремих ендокринних залоз та захворювань ендокринної системи у дітей.</p>	Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3	
П-24	Курація хворого і написання історії хвороби	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Збирати анамнез і проводити об'єктивне обстеження дитини. ● Virізняти клінічні синдроми. ● Встановлювати синдромальний діагноз. ● Інтерпретувати результати лабораторно-інструментальних методів дослідження. <p>Збір скарг і анамнезу, повне об'єктивне обстеження хворої дитини, аналіз результатів додаткових методів обстеження хворого.</p>	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2 Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3 Зн-24 Ум-24 К-24, АВ-24	
П-25	Захист історії хвороби	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Встановлювати і обґрунтовувати синдромальний діагноз. ● Інтерпретувати результати лабораторно-інструментальних методів дослідження. <p>Оцінка написаної історії хвороби. Захист історії хвороби</p>	Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3	
П-26	Контрольне заняття по методиці обстеження дитини	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Демонструвати навички клінічного обстеження дитини. ● Virізняти клінічні симптоми і синдроми. <p>Збір скарг і анамнезу, демонстрація практичних навичок об'єктивного обстеження хворої дитини, аналіз результатів обстеження хворого</p>	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2 Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3	
П-27	Природне вигодовування немовлят до введення прикорму. Кількісний і якісний склад материнського молока. Методи розрахунку добового об'єму їжі та режиму харчування.	<p><u>Конкретні цілі:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Розрахувати добовий об'єм їжі дитині, залежно від віку. ● Розрахувати необхідну кількість їжі на одне годування, залежно від віку немовляти. ● Скласти одноденне меню для дитини перших 6-ти місяців життя, що знаходиться на природному вигодовуванні. <p>Переваги природного вигодовування немовлят. Значення годування грудьми для здоров'я дитини і матері. Кількісний і якісний склад материнського молока. Імунобіологічна роль материнського молока. Труднощі при годуванні грудьми. Профілактика гіпогалакції</p>	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4 Зн-5 Ум-5 К-5 АВ-5 Зн-21 Ум-21 К-21 АВ-21	

		і маститу. Режим і харчування жінки-годувальниці. Методи розрахунку добового об'єму їжі та режиму харчування. Правила і техніка вигодовування материнським молоком. Потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях.	Зн-24 Ум-24 К-24 АВ-24
П-28	Природне вигодовування немовлят після введення прикорму: підгодовування (прикорм), корекція харчування, добова потреба дитини в харчових інгредієнтах та енергії.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Збирати анамнез вигодовування дитини грудного віку та оцінювати його. • Складати одноденне меню для дитини грудного віку, що знаходиться на природному вигодовуванні. • Оцінювати добовий раціон харчування дитини та провести його корекцію (при потребі) Підгодовування (прикорм) і корекція харчування. Потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4 Зн-5 Ум-5 К-5 АВ-5
П-29	Штучне вигодовування немовлят. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Техніка штучного вигодовування і критерії оцінки його ефективності. Змішане вигодовування. Техніка і правила догодовування. Схеми змішаного вигодовування дітей першого року життя. Прикорм і корекція харчування при штучному та змішаному вигодовуванні. Добова потреба дитини в харчових інгредієнтах та калоріях при штучному та змішаному вигодовуванні.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Пояснювати визначення штучного та змішаного вигодовування немовлят, класифікацію молочних сумішей. • Збирати анамнез вигодовування дитини грудного віку та оцінювати його, попередити прогресування гіпогалакції у матері. • Розрахувати добовий об'єм їжі дитині, що знаходиться на штучному та змішаному вигодовуванні залежно від віку. • Складати одноденне меню для дитини грудного віку, що знаходиться на штучному та змішаному вигодовуванні. • Організувати правильне штучне та змішане вигодовування, дати оцінку його ефективності. • Проводити корекцію харчування дитині, що знаходиться на штучному та змішаному вигодовуванні. Визначення поняття штучного вигодовування немовлят. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Техніка штучного вигодовування і критерії оцінки його ефективності. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при штучному вигодовуванні. Прикорм і корекція харчування при штучному вигодовуванні. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при штучному вигодовуванні після введення прикорму. Техніка і правила догодовування. Молочні суміші, які застосовуються для догодовування. Схеми змішаного вигодовування дітей першого року життя. Прикорм і корекція харчування. Потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при змішаному вигодовуванні.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4 Зн-5 Ум-5 К-5 АВ-5 Зн-21 Ум-21 К-21 АВ-21
П-30	Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Збирати анамнез харчування дитини старшої одного року. 	Зн-1 Ум-1 К-1

	одного року.	<ul style="list-style-type: none"> • Оцінювати відповідність харчування необхідним потребам для повноцінного фізичного та психомоторного розвитку дитини. • Скласти одноденне меню для здорової дитини старшої одного року з врахуванням потреб в харчових інгредієнтах. • Коректувати харчування дитини, старшої одного року. <p>Анамнез харчування дитини старшої одного року. Оцінювання відповідність харчування необхідним потребам для повноцінного фізичного та психомоторного розвитку дитини. Одноденне меню для здорової дитини старшої одного року з врахуванням потреб в харчових інгредієнтах.</p> <p>Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших одного року.</p>	АВ-1 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4 Зн-5 Ум-5 К-5 АВ-5 Зн-21 Ум-21 К-21 АВ-21	
СРС-1	Предмет і місце педіатрії, основні етапи розвитку. Організація лікувально-профілактичної допомоги дітям в Україні.	<u>Конкретні цілі:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Знати місце пропедевтики педіатрії в системі загальної медицини. • Знати принципи організації лікувально-профілактичної допомоги дітям. • Знати правила санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режимів у дитячих лікувально-профілактичних закладах. • Трактувати критерії здоров'я дитини. • Аналізувати основні статистичні показники діяльності лікувально-профілактичних закладів. • Інтерпретувати історичні етапи розвитку педіатрії в Україні. 	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1	Проф. Личковська О.Л. Проф. Кеч Н.Р. Доц. Лук'яненко Н.С. Доц. Кулачківська І.Ю. Доц. Садова О.М.
СРС-2	Об'єктивне обстеження важкохворих дітей з обмеженим прогнозом життя. Морально-деонтологічні принципи в контексті невиліковного захворювання	Принципи та завдання паліативної допомоги дітям. Особливості обстеження важкохворих дітей з обмеженим прогнозом життя. Морально-деонтологічні принципи в контексті невиліковного захворювання	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-24 Ум-24 К-24, АВ-24	Доц. Авраменко І.Ю. Доц. Дац-Опока М.І. Ас. Косминіна Н.С.
СРС-3	Особливості догляду за новонародженою дитиною. Первинний туалет і патронаж новонародженого.	Послідовність дій при здійсненні медичного догляду за здоровою новонародженою дитиною в пологовій залі. Тепловий ланцюжок. Догляд за пуповиною, пуповинним залишком, пупковою ранкою. Догляд за шкірою	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-4, Ум-4 К-4, АВ-4	Ас. Живко Л.Я.
СРС-4	Фізичний розвиток недоношених дітей	Основні закономірності фізичного розвитку недоношених дітей	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1	
СРС-5	Медико-соціальні проблеми ожиріння у дітей	Причини, класифікації, ступені, симптоми, ускладнення ожиріння у дітей	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1	
СРС-6	Оцінка психомоторного розвитку дітей за методикою Griffiths	Нервово-психічний розвиток дітей першого року життя Тактика лікаря при оцінці нервово-психічного розвитку дитини	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1	
СРС-7	Олігофренія: ступені важкості, клінічні прояви. Догляд за дітьми з затримкою нервово-психічного розвитку	Діагностика, ступені важкості олігофренії. Принципи лікування та догляду за дітьми з затримкою нервово-психічного розвитку	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-5, Ум-5 К-5, АВ-5 Зн-24 Ум-24 К-24, АВ-24	

CPC-8	Лабораторні та інструментальні методи дослідження нервової системи	Ліквородіагностика, рентгенографія, ангиографія, ЕЕГ, нейросонографія, КТ – основні покази і принципи проведення	Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2
CPC-9	Дитячий церебральний параліч (ДЦП): форми, клінічні прояви. Особливості догляду за хворими дітьми з ДЦП	Симптоми, форми ДЦП. Особливості догляду за хворими дітьми з ДЦП	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
CPC-10	Особливості обстеження шкіри, підшкірної основи у дітей раннього віку	Особливості огляду і пальпації шкіри, підшкірної основи у дітей раннього віку	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1
CPC-11	Екзантеми інфекційної та неінфекційної етіології	Основні захворювання інфекційної та неінфекційної етіології, які супроводжуються шкірним висипом	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1
CPC-12	Синдром «млявої дитини»	Причини, клінічні прояви, діагностика синдрому «млявої дитини»	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1
CPC-13	Лабораторні та інструментальні дослідження органів дихання у дітей.	Дослідження харкотиння. Цитологічна діагностика Мікробіологічна діагностика Променева діагностика Ендоскопічна діагностика Визначення функції зовнішнього дихання	Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2
CPC-14	Семіотика хронічного кашлю у дітей.	Причини хронічного кашлю у дітей залежно від віку. Методи діагностики	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3
CPC-15	Невідкладні стани при захворюваннях дихальної системи	Принципи надання невідкладної допомоги при ларингоспазмі та стенозуючому ларингіті. Невідкладна допомога при приступі бронхіальної астми у дітей. Стороннє тіло дихальних шляхів, надання невідкладної допомоги. Зупинка дихання та шлужна вентиляція легень у дітей різного віку.	Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-7 Ум-7 К-7 АВ-7
CPC-16	Функціональні проби для визначення стану серцево-судинної системи	Методика проведення, інтерпретація проби Руф'є та проби 6-хвилинної ходи. Методика проведенн, інтерпретація проби з фізичним навантаженням та проби з пасивним ортостазом.	Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2
CPC-17	Семіотика невідкладних станів при захворюваннях серцево-судинної системи у дітей.	Клінічна картина гіпоксичних приступів у дітей. Клінічна картина порушень ритму, які вимагають невідкладної допомоги, у дітей. Серцева та гостра судинна недостатність у дітей.	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3 Зн-7, Ум-7 К-7, АВ-7
CPC-18	Міокардити у дітей різного віку	Визначення та клінічні прояви міокардиту у дітей.	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3
CPC-19	Зміни ЕКГ при порушеннях провідності, електролітних порушеннях, гіпертрофії камер серця у дітей	ЕКГ-ознаки синдрому WPW та атріовентрикулярних блокад. ЕКГ-ознаки гіпертрофії камер серця у дітей	Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2
CPC-20	Семіотика ураження гепатобіліарної системи у дітей	Синдроми порушень функції гепатобіліарної системи.	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3
CPC-21	Синдром гострого живота, синдром кровотеч з травного каналу у дітей	Клінічні прояви синдрому шлунково-кишкової кровотечі, «гострого живота» та невідкладна допомога.	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3
CPC-22	Лабораторні та інструментальні методи дослідження стану органів	Діагностична цінність лабораторних та інструментальних досліджень.	Зн-2 Ум-2 К-2

	травлення у дітей. Правила і техніка взяття матеріалу для дослідження		АВ-2
СРС-23	Семіотика гострої та хронічної ниркової недостатності	Причини, клінічні прояви та діагностика стадій гострої та хронічної ниркової недостатності	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3 Зн-7, Ум-7 К-7, АВ-7
СРС-24	Променеві методи дослідження в дитячій нефрології: покази, принципи проведення. Лабораторні методи дослідження стану органів виділення у дітей. Правила і техніка взяття матеріалу для дослідження.	Діагностичне значення екскреторної урографії, мікційної цистографії Техніка проведення екскреторної урографії, мікційної цистографії Покази до проведення ангіографії, комп'ютерної томографії, радіоізотопного дослідження видільної системи Техніка забору сечі для загального аналізу, аналізів за Нечипоренком, Аддісом, Амбурже, Зимницьким Лабораторні методи визначення функції нирок	Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2
СРС-25	Клініко-гематологічна характеристика геморагічного синдрому у дітей.	Геморагічний синдром, зумовлений патологією тромбоцитів. Гемофілія. Геморагічний васкуліт. Догляд за дітьми з геморагічним синдромом. Зміни в коагулограмі і диференціальна лабораторна діагностика геморагічного синдрому.	Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2 Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3
СРС-26	Синдром набутого імунodefіциту у дітей	СНІД у дітей. Шляхи передачі ВІЛ. Клінічний перебіг ВІЛ-інфекції у дітей. Методи діагностики ВІЛ-інфекції у дітей різного віку	Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3
СРС-27	Синдроми ураження щитовидної залози у дітей	Етіопатогенез гіперплазії щитовидної залози. Класифікація за ступенями збільшення щитовидної залози, яка застосовується в Україні на даний час. Клініка та діагностика еутиреоїдної гіперплазії щитовидної залози. Методи дослідження функціонального стану щитовидної залози. Визначення гіпотиреозу. Роль ранньої діагностики вродженого гіпотиреозу.	Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3
СРС-28	Енергетичний обмін у дітей.	Особливості основного обміну дитини у віковому аспекті. Особливості пластичного обміну дитини у віковому аспекті. Особливості термогенезу і терморегуляції дитини у віковому аспекті. Семіотика гіпо- та гіпертермій у дітей різного віку.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-29	Білковий обмін у дітей.	Особливості травлення і засвоєння білків в дитячому віці. Вимоги до якісного і кількісного складу білкової частини раціону дитини, потреби у білках в різні вікові періоди, нормування, повноцінних(тваринних) білків. Особливості якісного і кількісного складу білків крові (протеїнограма) здорової дитини залежно від віку. Загальна семіотика порушень якісного і кількісного складу білків крові. Особливості азотистого балансу дитини залежно від віку.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1

		Ознаки білкового голодування. Захворювання, зумовлені порушенням розщеплення, всмоктування, засвоєння і синтезу білків.	
СРС-30	Вуглеводний обмін у дітей.	Особливості травлення і засвоєння вуглеводів у дитячому віці. Вимоги до якісного і кількісного складу вуглеводної частини раціону дитини, потреби у вуглеводах в різні вікові періоди. Рівень глюкози крові здорової дитини залежно від віку. Ознаки цукрового діабету. Захворювання, зумовлені порушенням обміну інших гексоз (фруктоземія, галактоземія).	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-31	Ліпідний обмін у дітей.	Значення жирів у життєдіяльності людини. Особливості травлення і засвоєння ліпідів у дитячому віці. Особливості обміну ліпідів у дітей. Особливості хімічного складу і накопичення жирової тканини у дітей. Особливості якісного і кількісного складу ліпідів крові (ліпідограма) здорової дитини залежно від віку. Загальна семіотика порушень перетравлення, всмоктування і транспорту жирів. Гіперліпопротеїнемії, ліпоїдоз.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-32	Водно-електролітний та кислотно-лужний обмін у дітей.	Особливості вмісту води в організмі у дітей різного віку. Потреба дітей у воді. Концентрація іонів калію, натрію, кальцію, фосфору, хлору, магнію в крові в нормі. Клінічні прояви дегідратації. Показники кислотно-лужного стану. Основні порушення кислотно-лужний стану, клінічне значення.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-33	Вітаміни, їх значення для розвитку дитини.	Вітаміни: роль в обміні речовин, депо в організмі, основні джерела надходження. Семіотика гіпер- і гіповітамінозів гіповітамінозу В6, В12.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-34	Курація хворого, написання історії хвороби, підготовка до захисту історії хвороби	У процесі курації перед студентом постають наступні завдання: <ul style="list-style-type: none"> Правильно поставити попередній синдромальний діагноз на підставі самостійно зібраних скарг, даних анамнезу, повного та об'єктивного посистемного обстеження органів та систем з детальним описом фізичного та психомоторного розвитку, анатомо-фізіологічних особливостей організму конкретної хворої дитини та виявлених відхилень від норми. Самостійно визначити план необхідних обстежень відповідно до уражених органів та систем. Вміти інтерпретувати результати клінічного та лабораторного обстеження з урахуванням анатомо-фізіологічних особливостей дітей різних вікових груп. Обґрунтувати заключний синдромальний діагноз з урахуванням попереднього діагностичного висновку та інтерпретації результатів лабораторно-інструментальних 	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-2 Ум-2 К-2 АВ-2 Зн-3 Ум-3.1 Ум-3.2 К-3 АВ-3 Зн-24 Ум-24 К-24 АВ-24

		досліджень з виділенням основних та супровідних синдромів. <ul style="list-style-type: none"> Уміти віддиференціювати основний синдром при патології конкретної системи дитячого організму від цього ж синдрому при захворюванні інших систем. Призначити повноцінний догляд, вказати напрямки лікування, профілактики, дати рекомендації щодо режиму, харчування, динамічного спостереження, санаторно-курортного лікування та прогноз після виписки з стаціонару. 	
СРС-35	Підготовка до контрольного заняття по методиці обстеження дитини	Студент повинен самостійно зібрати скарги, дані анамнезу, провести повне та об'єктивне посистемне обстеження органів та систем з детальним описом фізичного та психомоторного розвитку, анатомо-фізіологічних особливостей організму конкретної хворої дитини та виявлених відхилень від норми. Орієнтовний перелік практичних робіт та завдань для контрольного заняття по методиці обстеження дитини з дисципліни «Пропедевтика педіатрії» (див. нижче)	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2 Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3
СРС-36	Правила і техніка вигодовування материнським молоком. Режим і харчування жінки-годувальниці. Труднощі при годуванні грудьми. Профілактика гіпогалактії і маститу.	Основні правила успішного грудного вигодовування. Техніка вигодовування грудьми. Харчування матері-годувальниці Зразкове меню годувальниці	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-4, Ум-4 К-4, АВ-4 Зн-21 Ум-21 К-21, АВ-21
СРС-37	Особливості вигодовування недоношених новонароджених. Поняття про «вільне вигодовування», його форми і покази до призначення.	Принципи вигодовування недоношених новонароджених Поняття про «вільне» вигодовування, його форми і покази до призначення	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1 Зн-4 Ум-4 К-4 АВ-4
СРС-38	«Нестандартні» молочні суміші для вигодовування немовлят.	Визначення поняття «нестандартні» суміші. Покази для призначення «нестандартних» сумішей. Основні групи лікувальних сумішей. Покази до призначення лікувальних сумішей.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-39	Техніка і правила догодовування. Схеми змішаного вигодовування дітей першого року життя.	Правила та техніка догодовування. Способи та схеми докорму. Ознаки голодування дитини. Правила контрольного зважування. Правила змішаного вигодовування, як способу годування. Особливості розрахунку об'ємі їжі при схемі, де кількість грудного молока складає більше половини загального обсягу їжі.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-40	Поняття про елімінаційну дієту для дітей з харчовою алергією	Поняття, прояви харчової алергії. Продукти, які можуть викликати гіперчутливість до їжі. Основні принципи дотримання елімінаційної дієти. Поняття про харчовий щоденник.	Зн-1 Ум-1 К-1 АВ-1
СРС-41	Підготовка до диференційованого заліку	Повтор матеріалу, вивченого протягом року	Зн-1, Ум-1 К-1, АВ-1 Зн-2, Ум-2 К-2, АВ-2

			Зн-3, Ум-3.1 Ум-3.2 К-3, АВ-3 Зн-4, Ум-4 К-4, АВ-4 Зн-5, Ум-5 К-5, АВ-5 Зн-7, Ум-7 К-7, АВ-7	
--	--	--	--	--

Методи навчання та система організації занять

При викладанні навчальної дисципліни «Пропедевтика педіатрії» використовуються словесні, наочні, практичні, симуляційні, пояснювально-ілюстративні (фотокаталоги, таблиці, моделі, малюнки), репродуктивні, частково-пошукові, дослідницькі методи навчання. Також використовується метод самостійної роботи студентів з осмислення й засвоєння нового матеріалу роботи з застосування знань на практиці та вироблення вмінь і навичок, перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок. Використовуються наочні (ілюстративні, демонстративні) методи навчання, які є допоміжними при словесному методі, їх значення полягає в яскравішому викладенні та показі власної думки. Демонстрація передбачає перегляд навчальних відеофільмів; клінічні спостереження.

Практичні методи: навчальна, практична робота у відділеннях клінічної бази, доповіді студентів. Ці методи несуть нову навчально-пізнавальну інформацію і служать для закріплення, формування практичних умінь при застосуванні раніше набутих знань.

Творчі, проблемно-пошукові методи визначають порівняно вищий рівень процесу навчання. Проблемно-пошукова методика має спиратися на самостійну, творчу пізнавальну діяльність студентів.

Проблемний метод навчання наближений до творчості і стоїть на межі між репродукцією, розумовим формуванням і творчістю.

Самостійна робота студентів поза контролем викладача - самостійна робота вдома. Самостійна та індивідуальна робота сприяють виробленню навичок самостійної пізнавальної діяльності, удосконаленню самоорганізації.

Створення ситуації інтересу при викладанні навчальної дисципліни «Пропедевтика педіатрії» - перегляд навчальних відеофільмів, використання ролевих ігор, навчальних дискусій, цікавих клінічних спостережень в системі on-line). Розвиток мотивації у студентів - це засіб активізації навчання, що сприяє кращому засвоєнню знань.

Видами навчальної діяльності студентів згідно з навчальним планом є: а) лекції, б) практичні заняття, в) самостійна робота студентів (СРС), в організації якої значну роль мають консультації викладачів. Тематичні плани лекцій, практичних занять, СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем, які входять до складу змісту програми.

Клінічною базою кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики є КНП ЛОДКЛ «ОХМАТДИТ». Лекції читаються в конференц-залі цієї бази. Практичні заняття з дисципліни проводяться у Клініці захворювань дітей старшого віку та лікування постковідних станів, Клініці захворювань та реабілітації дітей раннього віку, Клініці пульмонології, алергології та лікування системних захворювань КНП ЛОДКЛ «ОХМАТДИТ». Тривалість кожної лекції і практичного заняття – 2 години.

Теми лекційного курсу розкривають проблемні питання відповідних розділів пропедевтики педіатрії.

Практичні заняття за методикою організації є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних вмінь та навичок, а також вміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань. Основним цільовим напрямком кожного практичного заняття є вивчення основних закономірностей фізичного та нервово-психічного розвитку дітей різних вікових груп; вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму; семіотики синдромів ураження різних систем та найбільш поширених захворювань дитячого організму, а також принципів раціонального вигодовування та харчування здорових дітей раннього віку. Засобами контролю є тестові завдання, клінічні ситуаційні задачі; контроль виконання практичних навичок.

Використовується наступна методика проведення практичних занять:

1. Кожне заняття розпочинається з того, що протягом 10-15 хв. проводиться тестовий контроль з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності студентів до заняття.
2. Протягом 15-20 хв. викладач пояснює і демонструє методику обстеження дітей, знайомить студентів з принципами організації раціонального харчування та ін.
3. Протягом 30-35 хв. студенти самостійно працюють з соматично здоровими і хворими дітьми, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні й лікувальні маніпуляції та ін. Під час самостійної роботи викладач надає методичну допомогу студентам і звертає увагу на найбільш важливі питання з даної теми практичного заняття.
4. Протягом 20-30 хв. викладач з студентами здійснюють обхід дітей, з якими працювали студенти, котрі доповідають про результати самостійної роботи. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості цієї чи іншої методики обстеження та ін. Під час клінічного розбору викладач здійснює контроль кінцевого рівня знань студентів.
5. Закінчуючи практичне заняття, викладач протягом 10-15 хв. підводить його підсумки, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання.

8. ВЕРИФІКАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Методи і форми контролю та оцінювання успішності студентів з дисципліни здійснюються відповідно до вимог програми та Інструкції щодо оцінювання навчальної діяльності студентів в умовах впровадження Європейської кредитно-трансферної системи організації навчального процесу, затвердженої МОЗ України (лист МОЗ України № 08.01-47/10395 від 15.04.2014).

При оцінюванні знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (письмове), структуровані письмові роботи, робота з стандартною медичною документацією, стандартизований за методикою виконання контроль практичних навичок. Крім того, використовується усне опитування у формі доповіді та обговорення обстежених пацієнтів, дискусії.

Видами поточного контролю є:

- тестові завдання
- типові ситуаційні задачі
- оцінка практичних навичок

Поточний контроль

Код результату навчання	Код виду занять	Спосіб верифікації результатів навчання	Критерії зарахування
Зн-1, К-1, АВ-1; Зн-2, К-2, АВ-2; Зн-3, К-3, АВ-3	Л-1, Л-2	Контроль знань лекційного матеріалу проводиться на практичних заняттях, теми яких відповідають темі лекції.	<u>Початковий етап заняття:</u> За правильну відповідь на 10-9 тестів студент отримує 5 балів, на 8-7 тестів – 4 бали, на 6-5 тестів – 3 бали, 4 і менше – 0 балів.
Зн-1, К-1, АВ-1; Зн-2, К-2, АВ-2; Зн-3, К-3, АВ-3 Зн-7, К-7, АВ-7	Л-3-6	Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті. Готовність студента до заняття (початковий етап) перевіряється на основі відповіді на 10 тестових завдань.	<u>Основний етап заняття:</u> Опитування оцінюється 12, 8, 4, 0 балів, що відповідає традиційним оцінкам 5, 4, 3, 2 (критерії оцінювання див. нижче)
Зн-1, К-1, АВ-1; Зн-21, К-21, АВ-21;	Л-7	На першому практичному занятті ці питання включені до заключного контролю.	<u>Заключний етап заняття:</u> Правильно вирішені 3 задачі, студент отримує 5 балів, якщо 2 – 4 бали, якщо 1 – 3 бали.
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-21, Ум-21, К-21, АВ-21; Зн-24, Ум-24, К-24, АВ-24	П-1	Основний етап практичного заняття передбачає роботу у клініці, опанування практичними навичками. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання студентом практичних навичок, аналізу його участі у діяльності клінічного відділення, вміння розв'язувати типові ситуаційні задачі.	Отримані протягом заняття бали складаються: бали, отримані за тести + бали, отримані за опитування + бали, отримані за задачі. Перерахунок оцінок з багатобальної шкали здійснюється наступним чином: 18 – 22 бали – оцінка «відмінно» 14 – 17 балів – оцінка «добре» 10 – 13 балів – оцінка «задовільно» 0 – 9 балів – оцінка «незадовільно»
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-4, Ум-4, К-4, АВ-4;	П-2, СРС-3, СРС-37	На заключному етапі заняття проводиться підсумок практичної діяльності студента, дається завдання на час виконання студентом самостійної роботи після завершення аудиторної частини заняття. Для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на три ситуаційні задачі.	СРС оцінюється «зараховано» / «незараховано» при її виконанні чи невиконанні наприкінці вивчення дисципліни
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-2, Ум-2, К-2, АВ-2; Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3; Зн-4, Ум-4, К-4, АВ-4; Зн-5, Ум-5, К-5, АВ-5; Зн-21, Ум-21, К-21, АВ-21;	П-3, П-6, П-8, П-11, П-14, П-17, П-20, СРС-1, СРС-4-6, СРС-9-12, СРС-28-33, СРС-38-40	Самостійна робота виконується студентом самостійно поза межами аудиторних занять. Видами самостійної роботи студентів є: підготовка до практичних занять, опанування практичними навичками обстеження дитини, написання історії хвороби, пошук та вивчення додаткової літератури і написання доповідей для виступу з повідомленнями на	
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-2, Ум-2, К-2, АВ-2; Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3; Зн-4, Ум-4, К-4, АВ-4; Зн-5, Ум-5, К-5, АВ-5; Зн-21, Ум-21, К-21, АВ-21;	П-4, П-5		
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-2, Ум-2, К-2, АВ-2; Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3; Зн-7, Ум-7, К-7, АВ-7;	П-7, П-13, П-16, П-19, П-21, П-22		
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-2, Ум-2, К-2, АВ-2; Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3;	П-9, П-10, П-12, П-15, П-18, П-23, П-26, СРС-35		
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-2, Ум-2, К-2, АВ-2; Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3; Зн-24, Ум-24, К-24, АВ-24;	П-24, СРС-34		
Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3;	П-25, СРС-14, СРС-18, СРС-26		
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-4, Ум-4, К-4, АВ-4; Зн-5, Ум-5, К-5, АВ-5; Зн-21, Ум-21, К-21, АВ-21; Зн-24, Ум-24, К-24, АВ-24;	П-27		

Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-4, УМ-4, К-4, АВ-4; Зн-5, УМ-5, К-5, АВ-5;	П-28	практичних заняттях	
Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-4, УМ-4, К-4, АВ-4; Зн-5, УМ-5, К-5, АВ-5; Зн-21, УМ-21, К-21, АВ-21	П-29, П-30		
Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-24, УМ-24, К-24, АВ-24;	СРС-2		
Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-5, УМ-5, К-5, АВ-5; Зн-24, УМ-24, К-24, АВ-24;	СРС-7		
Зн-2, УМ-2, К-2, АВ-2;	СРС-8, СРС-13, СРС-16, СРС-19, СРС-22, СРС-24		
Зн-3, УМ-3, К-3, АВ-3; Зн-7, УМ-7, К-7, АВ-7;	СРС-15, СРС-17, СРС-20, СРС-21, СРС-23		
Зн-2, УМ-2, К-2, АВ-2; Зн-3, УМ-3, К-3, АВ-3;	СРС-25		
Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-4, УМ-4, К-4, АВ-4; Зн-21, УМ-21, К-21, АВ-21	СРС-36		
Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-2, УМ-2, К-2, АВ-2; Зн-3, УМ-3, К-3, АВ-3; Зн-4, УМ-4, К-4, АВ-4; Зн-5, УМ-5, К-5, АВ-5; Зн-7, УМ-7, К-7, АВ-7	СРС-41		
Зн-1, УМ-1, К-1, АВ-1; Зн-2, УМ-2, К-2, АВ-2; Зн-3, УМ-3, К-3, АВ-3; Зн-24, УМ-24, К-24, АВ-24;	П-24	Оцінюється вміння студента зібрати скарги і анамнез, провести повне об'єктивне обстеження хворого, вміння проаналізувати результати додаткових методів обстеження хворого.	Оцінку «відмінно» отримує студент при бездоганному, всеохоплюючому, правильному об'єктивному обстеженні хворого та написанні історії хвороби без зауважень. Оцінку «добре» отримує студент, який не в достатньо повному обсязі провів об'єктивне обстеження хворого, неповністю висвітлив деякі розділи історії хвороби, проте суттєвих помилок немає, синдромальний діагноз обґрунтовано. Оцінку «задовільно» отримує студент, який неповністю провів обстеження хворого, в історії хвороби не висвітлив окремі розділи, допустив 1-2 суттєві помилки, синдромальний діагноз нечітко обґрунтований. Оцінку «незадовільно» отримує студент при ненаписаній історії хвороби, або написаній з 3 і більше суттєвими помилками, з

			необґрунтованим синдромальним діагнозом
Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3	П-25	Захист історії хвороби проводиться у формі індивідуальної співбесіди з кожним студентом, оцінюються знання та вміння доповісти основні клінічні і параклінічні прояви захворювання пацієнта, курацію якого проводив студент, а також уміння виділити та обґрунтувати синдромальний діагноз	Історія захищена без помилок – оцінка «відмінно»; несуттєві помилки, які після зауваження виправлені студентом самостійно – оцінка «добре»; 1-2 суттєві помилки при захисті, або невміння обґрунтувати синдромальний діагноз – оцінка «задовільно»; історія не захищена - оцінка «незадовільно»
Зн-1, Ум-1, К-1, АВ-1; Зн-2, Ум-2, К-2, АВ-2; Зн-3, Ум-3, К-3, АВ-3	П-26	Контрольне заняття з методики обстеження передбачає оцінку знань, умінь студента зібрати анамнез і виявити дані, що вказують на зміни органів систем у дитини, провести повне об'єктивне обстеження хворої дитини, вирізнити клінічні симптомокомплекси	Оцінку «відмінно» отримує студент при вмінні зібрати анамнез і виявити дані, що вказують на зміни органів систем у дитини, провести повне об'єктивне обстеження хворої дитини, вирізнити клінічні симптомокомплекси. Оцінку «добре» отримує студент, який продемонстрував практичні навички з 1-2 помилками, які виправив самостійно. Оцінку «задовільно» студент, який при демонстрації практичних навичок припустився 3 і більше помилок, які виправив після зауваження викладача. Оцінку «незадовільно» отримує студент при невмінні зібрати анамнез, провести повне об'єктивне обстеження хворої дитини або, демонструючи практичні навички, припускається 3 і більше помилок, які не може виправити після зауважень викладача

Примітка. Оскільки заняття, які відповідають темам 24, 25, 26 підсумовують знання студента, отримані при вивченні більшої частини програми дисципліни «Пропедевтика педіатрії», вони можуть бути оцінені тільки на позитивну оцінку. Таким чином, теми 24, 25, 26, які було оцінено «незадовільно», обов'язково повинні бути перескладені на позитивну оцінку

Критерії оцінювання навчальної діяльності:

- оцінка 5 / «відмінно» виставляється у випадку, коли студент бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;
- оцінка 4 / «добре» виставляється за умови, коли студент добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

- оцінка 3 / «задовільно» ставиться студентові, який в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у студента невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх з майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;
- оцінка 2 / «незадовільно» виставляється у випадках, коли студент не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою, при цьому враховуються всі види робіт, передбачені програмою. Студент отримує оцінку з кожної теми. Всі виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються в бали. Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$X = \frac{CA \times 120}{5}$$

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисципліни «Пропедевтика педіатрії»

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5.00	120	4.45	107	3.95	95	3.45	83
4.95	119	4.41	106	3.91	94	3.41	82
4.91	118	4.37	105	3.87	93	3.37	81
4.87	117	4.33	104	3.83	92	3.33	80
4.83	116	4.29	103	3.79	91	3.29	79
4.79	115	4.25	102	3.74	90	3.25	78
4.75	114	4.20	101	3.70	89	3.20	77
4.70	113	4.16	100	3.66	88	3.16	76
4.66	112	4.12	99	3.62	87	3.12	75
4.62	111	4.08	98	3.58	86	3.08	74
4.58	110	4.04	97	3.54	85	3.04	73
4.54	109	3.99	96	3.49	84	3	72
4.50	108					< 3	недостатньо

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить **120 балів**. **Мінімальна кількість балів**, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить **72 балів**.

Підсумковий контроль

Загальна система оцінювання	Участь у роботі впродовж семестру/ підсумковий контроль – 60%/40% за 200-бальною шкалою
Шкали оцінювання	Традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ECTS
Умови допуску до підсумкового контролю	Студент відвідав усі практичні заняття і отримав не менше, ніж 72 балів за поточну успішність

Вид підсумкового контролю	Методика проведення підсумкового контролю	Критерії
Диференційований залік	Підсумковим контролем засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з дисципліни є диференційований залік, який проводиться на останньому практичному занятті відповідно до розкладу. Засобами діагностики засвоєння матеріалу є тестові завдання. Студентові пропонується 40 тестів першого	За правильну відповідь на одне питання тест контролю першого рівня студент отримує 1 бал, на одне питання тест контролю другого рівня студент отримує 0,25, 0,5, 0,75 або 1 бал, залежно від кількості правильних відповідей з 4. Максимальна кількість

	рівня, з однією правильною відповіддю і 40 тестів другого рівня, розширеного вибору з 50% правильних відповідей від загальної кількості, всього 80 тестів формату А.	балів, яку може набрати студент при складанні диференційованого заліку становить 80, мінімальна кількість балів - 50.
--	--	---

Оцінка з дисципліни визначається, як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72) та балів за виконання індивідуальних завдань на останньому занятті (не менше 50).

Максимальна кількість балів, яку може отримати студент з дисципліни (поточна навчальна діяльність та підсумковий контроль) становить 200 балів

Мінімальна кількість балів, яку може отримати студент з дисципліни (поточна навчальна діяльність та підсумковий контроль) становить – 122 бали.

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Ранжування з присвоєнням оцінок „А”, „В”, „С”, „D”, „Е” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінки FX, F («2») не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал „Е”.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент (122)	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент (122)	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

Порядок розгляду апеляції здобувача вищої освіти

У випадку незгоди здобувача вищої освіти з поточним чи підсумковим оцінюванням, перескладання теми / диференційованого заліку проводиться у присутності комісії з трьох викладачів, в т.ч. завідувача кафедри та завуча. Якщо інцидент не вичерпано, інформація подається в деканат.

9. ПОЛІТИКА КУРСУ

Політика навчальної дисципліни визначається системою вимог до студента при вивченні дисципліни «Пропедевтика педіатрії» та ґрунтується на засадах академічної доброчесності. Студентам пояснюються цінність набуття нових знань, академічні норми, яких необхідно дотримуватися, чому вони важливі, що таке академічна доброчесність, які її цінності та функції, як студенти своїми діями можуть долучитися до її розбудови; пояснюються сутність, особливості та причини неприпустимості академічного плагиату, заохочують здобувачів вищої освіти самостійно виконувати навчальні завдання, коректно покликатися на джерела інформації у разі запозичення ідей, тверджень, відомостей.

Здобувачі вищої освіти повинні досконало володіти клінічним мисленням, фундаментальними і спеціальними знаннями й уміннями щодо основних закономірностей фізичного та нервово-психічного розвитку дітей різних вікових груп, клінічного значення вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму, принципів клінічного обстеження та інструментальних досліджень різних органів та систем у дітей, основ раціонального вигодовування та харчування здорових дітей раннього віку, семіотику синдромів ураження різних систем та найбільш поширених захворювань дитячого організму.

Навчальна дисципліна «Пропедевтика педіатрії» є обов'язковою для студентів спеціальності 222 «Медицина». Студент зобов'язаний в повному обсязі оволодіти знаннями, вміннями, практичними навичками та компетентностями з цієї дисципліни.

Політика щодо дотримання принципів академічної доброчесності здобувачів вищої освіти:

- дотримання здобувачем вищої освіти етичного кодексу студента
- самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролів без використання зовнішніх джерел інформації, окрім випадків дозволених викладачем, підготовки практичних завдань під час заняття;
- списування під час контролю знань заборонені (в т.ч. з використанням мобільних девайсів);
- у випадку недотримання здобувачем вищої освіти правил академічної доброчесності на практичному занятті, студент отримує незадовільну оцінку «2» та перескладає тему. При виникненні такої ж ситуації під час проведення підсумкового контролю знань, інформація про випадок подається в деканат на розгляд;
- про систематичне порушення правил академічної доброчесності викладачем подається рапорт в деканат

Політика щодо дотримання принципів та норм етики та деонтології здобувачами вищої освіти:

- дії у професійних і навчальних ситуаціях з позицій академічної доброчесності та професійної етики та деонтології;
- дотримання правил внутрішнього розпорядку клінічної бази кафедри, бути толерантними, доброзичливими та виваженими у спілкуванні з студентами та викладачами, пацієнтами, медичним персоналом закладів охорони здоров'я;
- усвідомлення значущості прикладів людської поведінки відповідно до норм академічної доброчесності та медичної етики.

Політика щодо відвідування занять здобувачами вищої освіти:

- присутність на всіх заняттях є обов'язковим з метою поточного та підсумкового оцінювання знань (окрім випадків за поважною причиною).

Політика перескладання тем та відпрацювання пропущених занять здобувачами вищої освіти:

- відпрацювання пропущених занять відбувається згідно графіку відпрацювання
- перескладання теми заняття, за яке студент отримав негативну оцінку, проводиться у зручній для викладача та студента час поза заняттями, максимальна оцінка - «добре»
- перескладання теми під час поточного навчання та підсумкового контролю з метою підвищення оцінки не допускається

10. ЛІТЕРАТУРА

Основна (базова) література

1. Капітан Т.В. Пропедевтика дитячих хвороб з доглядом за дітьми: підручник. – 5-те вид. - К.: Наукова думка, 2021 – 832 с
2. Клінічне обстеження дитини: навч. посіб. для студ. ВНЗ / О. В. Катілов, Д. В. Дмитрієв, К. Ю. Дмитрієва, С. Ю. Макаров. - 2-е вид. - Вінниця : Нова Книга, 2019. - 518 с. : іл.
3. Клінічний протокол медичного догляду за здоровою дитиною віком до 3 років / наказ МОЗ України від 20.03.2008 № 149.
4. Педіатрія: підручник / О. В. Тяжка, Н. Г. Горovenко, С. О. Крамарев та ін.; за ред. О.В. Тяжкої. — 5-те вид., випр. та доп. — Вінниця : Нова Книга, 2018. — 1152 с.
5. Педіатрія: Національний підручник / Під ред. Т.А. Крючко, А.Е. Абатурова. – Київ: Медицина, 2017. – 224 с.
6. Педіатрія: практичні навички: навч.-метод. посіб. / Н.О. Кордюмова, Т.Г. Поліщук. – 2-е вид., переробл. і доповн. – К.: ВСВ «Медицина», 2023. – 328 с.
7. Пропедевтика педіатрії в синдромах / за ред. О.Р. Боярчук, М.І. Кінаш. – Укрмедкнига, 2022. – 760 с.
8. Пропедевтика педіатрії: навчальний посібник для студентів III курсу медичного факультету вищих медичних закладів освіти України III-IV рівнів акредитації / за ред. проф. Гнатейка О.З. – Львів, 2014. – 671 с. іл.
9. Пропедевтична педіатрія: підручник для студ. вищ. мед. навч. закладів / В.Г. Майданник, В.Г. Бурлай, О.З. Гнатейко [та ін.]; за ред. проф. В.Г. Майданника. – Вінниця: Нова Книга, 2018. – 872 с.: іл. (рекомендовано ЦМК з вищої медичної освіти МОЗ України як підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації)

Допоміжна література

1. Антонік В.І., Антонік І.П., Андріанов В.С. Анатомія, фізіологія дітей з основами гігієни та фізичної культури. – К.: ЦУЛ, 2018 – 336 с.
2. Катілов О. В. Клінічна пульмонологія дитячого віку : навч. посіб. для вищ. мед. навч. закл. / Олександр Васильович Катілов, Дмитро Валерійович Дмитрієв, Катерина Юріївна Дмитрієва ; Вінниц. нац. мед. ун-т ім. М. І. Пирогова ; ред. Ю. В. Лозович. – Вінниця : Нова книга, 2020. – 317 с. : іл
3. Ю.В. Марушко, Г.Г. Шеф, Ф.С. Глумчер, С.М. Ярославська. Невідкладні стани в педіатричній практиці: навчальний посібник. – К. : ВСВ «Медицина», 2016. – 400 с.
4. Невідкладні стани в педіатрії: навчальний посібник / Р.І. Поцюрко, Л.С. Леськів, М.М. Монастирська та ін. ; за ред. Р.І. Поцюрка. – 6-е вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ – Медицина, 2017. –200 с. + 2 с. кольор. вкл.
5. Харчування дітей перших років життя (0-23 міс.) / Катілов О.В., Варзарь А.В. Белоусова О.Ю. – Вінниця : Нова книга, 2019. 64 с.
6. Illustrated Textbook of Paediatrics by Tom Lissauer (Editor); Will Carroll (Editor), 2018.-533 pp.
7. Washington Manual of Pediatrics, 2nd ed. by Andrew J. White (Editor), 2016.- 542 pp.

Інформаційні ресурси

1. ESG – http://ihed.org.ua/images/pdf/standards-and-guidelines_for_qa_in_the_ehea_2015.pdf.
2. Закон «Про вищу освіту» - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
3. Закон «Про освіту» - <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
4. Наказ МОЗ України від 15.01.2014 №34 "Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів з стандартизації екстреної медичної допомоги".
5. Наказ МОЗ України № 437 від 31 серпня 2004 року «Про затвердження клінічних Протоколів надання медичної допомоги при невідкладних станах у дітей на шпитальному та дошпитальному етапах».
6. Наказ МОЗ України № 152 від 04.04.2005 «Протокол медичного догляду за здоровою новонародженою дитиною».
7. Національна рамка кваліфікацій – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>.
8. Перелік галузей знань і спеціальностей-<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-п>.
9. TUNING (для ознайомлення з спеціальними (фаховими) компетентностями та прикладами стандартів – <http://www.unideusto.org/tuningeu/>).
10. Про внесення змін до Основ законодавства України про охорону здоров'я щодо удосконалення надання медичної допомоги [Електронний ресурс] / Закон України від 07.07.2011 р. № 3611-VI. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3611-17>
11. Про затвердження Загальнодержавної програми боротьби з онкологічними захворюваннями на період до 2016 року [Електронний ресурс] / Закон України від 23.12.2009 р. № 1794-VI. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1794-17>.
12. Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми «Здоров'я – 2020: український вимір» [Електронний ресурс] / Розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2011 р. №1164. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%FO>

Інтернет-ресурси:

- <http://www.meddean.luc.edu/lumen/meded/medicine/pulmonar/pd/contents.htm>
- <http://meded.ucsd.edu/clinicalmed/>
- http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vzhdu/2011_57/vip_57_13.pdf
- http://archive.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Mosv/2012_4/data/article22.pdf.
- http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Npd/2012_1/2neranov.pdf.

11. ОБЛАДНАННЯ, МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ І ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Методичне забезпечення

- Робоча навчальна програма дисципліни;
- Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи студентів;
- Відеозаписи лекцій
- Відеозаписи демонстрації практичних навичок
- Методичні розробки для викладача;
- Методичні вказівки до практичних занять для студентів;
- Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студентів;
- Тестові та контрольні завдання до практичних занять;
- Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль;
- Методичне забезпечення проведення підсумкового контролю:
 - база тестових завдань формату А.
 - перелік стандартизованих за методикою виконання практичних навичок.

Розробка питань тест-контролю, ситуаційних задач для співбесіди та практичних завдань, що використовуються для діагностики успішності навчання, базується на переліку питань, які повинен засвоїти студент при вивченні дисципліни «Пропедевтика педіатрії». Комплекти практичних завдань є стандартизованими за методикою виконання практичними роботами.

12. ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

На занятті студент повинен мати належний вигляд, а саме: бути одягненим у медичний халат та шапочку, мати змінне взуття та медичну маску, оскільки навчальний процес відбувається на клінічній базі; також слід мати стетофонендоскоп, Під час навчання необхідно мати комп'ютерну техніку (з виходом у глобальну мережу) та оргтехніку для комунікації з викладачами та підготовки (друку) доповідей, презентацій, історії хвороби.

Інформаційні матеріали, які стосуються навчально-організаційного процесу (тематичний план, розклад занять, графіки консультацій та відпрацювань пропущених занять) доступні на веб-сайті кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики:

<https://new.meduniv.lviv.ua/kafedry/kafedra-propedevtyky-pediatriyi-ta-medychnoyi-genetyky/>

Навчально-методичні розробки для підготовки до практичних занять, самостійної роботи, самоконтролю, тези лекцій доступні на платформі MISA в розділі «Дистанційне навчання» на веб-сайті ЛНМУ імені Данила Галицького:

<http://misa.meduniv.lviv.ua/login/index.php>

Укладачі силабуса:

Кулачковська І.Ю., канд. мед. наук, доцент

Завідувач кафедри пропедевтики та медичної генетики
Личковська О.Л., доктор мед. наук, професор
